

VED GRAVA

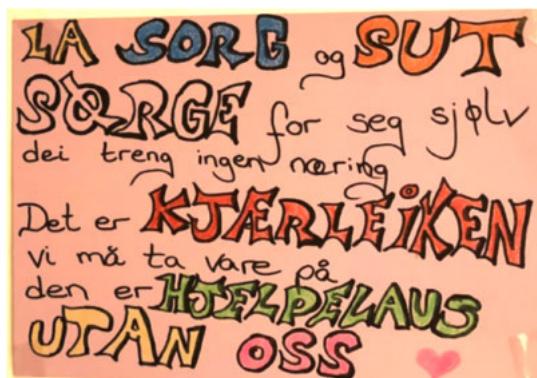
Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T.A. H. H. von Fallersleben 1837 - M.J. Chr. H. Rinck 1827

Takk for at du var saman med oss idag.
Familien
Husk det er no du lever!

Prest: Sveinung Hansen
Organist: Håkon Tveito

ÅL
BEGRAVELSESBYRÅ

© innenfor.no

J ordnær
O rden
H usleg
N øysam

John Ekse
* 22 - 6 - 1951 † 8 - 4 - 2024

Ål kyrkje
tirsdag 16. april 2024

PRELUDIUM

OPNINGSORD

FELLESSONG

Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.

T/M: Sondre Bratland

MINNEORD

BLOMSTERHELSNINGAR

MUSIKK AVSPILLING

Eg vil være her no – Sigrid Moldestad

SKRIFTLESNING

FELLESSONG

Vem kan segla förutan vind? Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljas från vännen sin utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind, jag kan ro utan åror,
Men ej skiljas från vännen min utan att fälla tårar.

T/M: Gammel folkevise

TALE

BØN OG VÅR FAR

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma. Lat viljen din ráda på jorda
slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev
våre skuldnadar.

Og lat oss ikkje koma i freistung,
men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.

Amen

FELLESSONG

Jeg synger meg en blå, blå salme
når dagen svinger hatten til farvel
og ror med sakte åretak mot strender
dit alle dager ror når det blir kveld.

Da søker jeg min hvile ved treets trygge rot
mens sankthansormer gløder grønt i gresset ved min fot.
Da synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
og takker for all grøde som ble min.
For lyse døgn, for barneskritt i tunet
og dine gode kjærtegn mot mitt kinn.
Men òg for våkenetter, som aldri unte ro,
men ga min dag et dunkelt drag jeg aldri helt forsto.
Nå synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
til deg, du Hånd som sanker og som sår
og senker deg med signing over jorden
med legedom for alle våre sår.

Som byr oss rette ryggen, stå opp og gå i strid.
Med løftet hode skal hver sjel gå inn i Herrens tid.
Så synger vi vår salme.

POSTLUDIUM